

Anhang

iii

1851.

Rigsdagstidenden.

N° 29.

Tredie Session.

(Fortf. af Udf. til Coloniallov for de vestindiske Vestindøer.)

Forsamlingen har i Forbindelse hermed udhævet som en væsentlig Forhindring for det paatænkte Colonialraads lovgivende Myndighed i Communal-sager, dets Forhold til de forskjellige Communal- eller Landkasser, i hvilken Anledning det, efter Foranledning af Finantsministeriet, er bragt under Forsamlingens Overveelse, om ikke en passende deels Sondring og Omfordeling, deels nærmere Omordning af Statskassens og de respective Landkassers Indtægter og Udgifter, deels Oprettelse af en samlet Landkasse for samtlige 3 Der kunde optages i Coloniallovs Udkastet. Forsamlingen har udtalt den Forsamlingens Mening, at den foreslaaede Oprettelse af en saadan samlet Landkasse for samtlige 3 Der ikke vel lader sig udføre, og Gouverneuren antager med Forsamlingen, ifølge de af samme fremsatte Bemærkninger, at der ikke for Diebliffet kan være Spørgsmaal om en saadan samlet Landkasse, hvis Oprettelse dog mulig paa et senere Tidspunkt, under en længere fortsat Virksomhed af Colonialraadet, vil vise sig som en Nødvendighed.

Endffjøndt det nu neppe med Forsamlingens Fleertal kan antages, at Anvendelsen af det oprindelige Udkasts § 3 vilde foranledige saa betydelige Uleiligheder, som Forsamlingen har troet at forudsæe, maa det dog visnok ansees meget betænkeligt uanset Fleertallets Forraaden at udruste Colonialraadet med den i bemeldte § 3 omhandlede Myndighed. Naar Borgerne selv nære Lovl, om de behørigt kunne anvende den Magtsfulde, som man tilfattede at nedlægge i deres Hænder, turde dette fremgaae af en indre følt Overbeviisning om, at den

tiltænkte selvstændige Lovgivningsvirksomhed, idetmindste i Diebliffet, maatte overstige de Kræfter, hvorpaa Colonierne kunne rette deres Opmærksomhed. Dette finder ogsaa sin naturlige Forklaring i den hidtilværende Mangel paa politisk Udvikling i Colonierne. Gouverneuren har ytret, at han i den nu afholdte Forsamling ikke har kunnet undlade at bemærke, hvorledes Forhandlingerne besværedes ved Ubejendtskab og Uvanthed i parlamentariske Discussionsformer, og endnu mere ved den Omstændighed, at de gjensidige Meddelelser skete afværende i det danske og engelske, enkelte Gange ogsaa i det franske, Sprog. Medlemmerne af engelsk Herkomst hente deres Ideer om Statsforfatning og Statsforvaltning fra de engelske Tilstande, og de Fransktalende søge deres Analogier hos Nationalforsamlingen i Paris, hvormod de danske Medlemmer gjøre de danske Retsbegreber gjældende. Disse Forhold vilde endnu i større Maal fremtræde i en talrigere Forsamling som Colonialraadet, og førend dets Medlemmer ved længere Tids Ovelse og Erfaring have udviklet sig til et organisk Hele, vil man ikke med fuld Tryghed kunne nedlægge vigtige Anliggendes Afgjørelse i en saadan Forsamlings Hænder, eftersom den neppe i Begyndelsen ved Arbejdsduelighed og velvillig Imødekommen i mindre væsentlige Puncter vil kunne undgaae de practiske Vanfeligheder og Conflicter, som Guldbyrdselsen af det første Udkasts §§ 3 og 4 lader Forsamlingens Majoritet befrygte.

Finantsministeriet anseer det saaledes for rigtigst for Tiden at blive staaende ved det af Forsamlingens Fleertal foreslaaede. Naar der muligen paa et senere Tidspunkt skulde vise